

entre op ad hans Ben, snart med ulykkelig Mine vendte sig mod den unge Pige, som om den var vant til dér at søge Beskyttelse. Den unge Pige bad for det stakkels Dyr, skønt heller ikke hun kunde lade være med at le. Men Drengen vilde ikke slippe sit Bytte og blev ved at danse rundt i Gaarden med den mjavende Kat i Hælene.

Inde bag Dagligstuevinduet stod Emanuel stille og iagttog denne Scene. Hans Blik hvilede især paa den unge Pige, i hvem han øjeblikkeligt havde genkendt Husets Datter. Han havde tænkt sig hende noget højere og anseligere; men hendes lille tætbyggede Skikkelse røbede til Gengæld en saa blomstrende Ungdom og Sundhed, at han blev helt oplivet af at betragte hende.

Da Drengen blev ved at fortsætte med sin Leg, fandt Emanuel det rigtigst ikke at tøve længere med at give sin Nærværelse til Kende. Han gik tilbage gennem den Dør, han var kommen ind af, og traadte ud paa Stenflisen foran Forstuen.

Idet de to Søskende fik Øje paa ham, udstødte de bægge et lille Skrig af Forfærdelse. Mørkerød i Kinderne løste den unge Pige hurtigt Kjolesnippen fra sit Bælte og rev Malketørklædet af Hovedet, mens Broderen skyndsomt slap Killingerne og tog Flugten ind gennem den nærmeste Lodør.